



## Αποχαιρετισμός Θανάση Χανακούλα

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Επιτρέψτε μου να κάνω ένα ιδιότυπο και διαχρονικό αποχαιρετισμό που θα έχει έναν τίτλο και έναν υπότιτλο

ΤΙΤΛΟΣ: ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ... ΕΝΟΡΑΣΗ (πως το όνειρο..... έγινε πραγματικότητα)

ΥΠΟΤΙΤΛΟΣ: ΤΟ ΤΕΛΟΣ... ΜΙΑΣ ΑΡΧΗΣ (πως η πραγματικότητα..... έφερε το τέλος)

Ήταν ημέρα Τετάρτη, 17/12/2002. Ακροτελεύτια συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Ψυχικού περιόδου 1998-2002. Δήμαρχος ο Κρίτος Νεόφυτος. Στο τέλος της συνεδρίασης ζήτησα τον λόγο. Δίπλα μου καθόταν η αγαπημένη οικογενειακή μας φίλη Κική Βλουτόγλου. Κάτι κατάλαβε ότι θέλω να πω, αλλά δεν μίλησε. Απλά μου έπιασε τρυφερά το χέρι. Πλημμυρισμένος από συναισθήματα συγκίνησης για το παρόν και νοσταλγίας για το παρελθόν άρχισα να μιλάω.

Διαβάζω επί λέξει τα πρακτικά Δημοτικού Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2002 που είναι σα να γράφτηκαν σήμερα.

«Αγαπητέ Δήμαρχε, αγαπητοί Συνάδελφοι, Όταν το 1982 εκλέχτηκα, για πρώτη φορά, Δημοτικός Σύμβουλος Ψυχικού με τον συνδυασμό, που είχε επικεφαλής τον αλησμόνητο Γιάννη Χαραλάμπους, ποτέ δεν φανταζόμουν ότι τα χρόνια θα περάσουν τόσο γρήγορα, αλλά και τόσο όμορφα. Αναπολώ σ' αλήθεια το 1987, όταν συμμετείχα στον συνδυασμό, όπου επικεφαλής ήταν ο σημερινός Αντιδήμαρχος Παναγιώτης Ξυθάλης, καθώς και τα έτη 1991, 1995 και 1998, όταν είχα την τιμή να είμαι υποψήφιος Δήμαρχος με τον συνδυασμό «Δημοτική Ανάπλαση Ψυχικού».

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Είναι σπάνιες οι περιπτώσεις στην ζωή μας, όπου οι αναμνήσεις από μια συγκεκριμένη δραστηριότητα μας, αφήνουν μόνο χαρές και ούτε ίχνος στεναχώριας ή πίκρας. Θα ήθελα από το βάθος της καρδιάς μου να ευχαριστήσω όλο το Δ.Σ. μαζί, αλλά και τον καθένα ξεχωριστά, για την εκτίμηση, αλλά και την εμπιστοσύνη, που δείξατε στο πρόσωπο μου. Σ' αυτή την 20ετή πορεία μου στο Δημοτικό Συμβούλιο δεν ξέρω αν πρόσφερα λίγα ή πολλά. Αυτό θα το αξιολογήσετε εσείς. Εγώ όμως πήρα πολλά. Στο διάστημα αυτό γνώρισα νέους ανθρώπους, που με τίμησαν με την αγάπη τους και απλόχερα μου πρόσφεραν το υπέρτατο αγαθό της πραγματικής & άδολης φιλίας.

Ιδιαίτερα θα ήθελα ν' αναφερθώ στην Κατερίνα Αλεξοπούλου, που η μακρόχρονη φιλία, που μας συνδέει, στο διάστημα αυτών των τελευταίων 4 χρόνων, έγινε ακόμα πιο δυνατή και πιο γνήσια. Δυστυχώς το Παλιό Ψυχικό σε μένα δεν έγινε ποτέ παρόν, το Νέο Ψυχικό, με κράταγε πάντα στο παρελθόν. Έτσι ξαναγύρισα σ' αυτό μια και εκλέχτηκα πλέον Δημοτικός Σύμβουλος εκεί, στο προάστιο που γεννήθηκα και μεγάλωσα και που με επιβράβευσε με την πρώτη θέση σε αριθμό ψήφων (εννοείται του συνδυασμού στον οποίο συμμετείχα).

Θέλω να πιστεύω ότι οι καλές στιγμές που περάσαμε θα μείνουν για πάντα στην ψυχή μας, κάπου – κάπου θα τις ζωντανεύουμε σε κάποιο ταβερνάκι της παιδικής μου γειτονιάς».



Σήμερα, τριάντα δύο χρόνια μετά την πρώτη μου εκλογή και τέσσερα μετά την εφαρμογή της νέας Αρχιτεκτονικής δομής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», τα ταβερνάκια της παιδικής μου γειτονιάς έγιναν ένα με την καινούργια γειτονιά.

Όνειρο... και ενόραση ή το τέλος μιας... αρχής; Μάλλον και τα δύο.

Ότι αρχίζει ωραίο τελειώνει με πόνο λέει το γνωστό λαϊκό τραγούδι. Εγώ το έζησα διαφορετικά. Ότι άρχισε ωραίο τελείωσε με χιλιάδες αξέχαστες αναμνήσεις.

Αγαπητέ παιδικέ μου φίλε Παντελή Χαρακόπε. Δώσαμε τίμια και καθαρά την τελευταία αυτοδιοικητική μας μάχη και αποτύχαμε. Εντελώς αναπάντεχα. Ας μην ψάχνουμε για τις αιτίες που είναι γνωστές. Η ζωή μας χάρισε πολλά. Ας χάσουμε και κάτι.

Αγαπητέ μου φίλε και αδερφέ (όπως συνήθιζες να με προσφωνείς) Παντελή Ξηριδάκη.

Όταν πριν τέσσερα (31/2) χρόνια μου έκανες την τιμητική πρόταση, για να περιληφθώ ως υποψήφιος με τον συνδυασμό της παράταξης σου, σ' ευχαρίστησα, αλλά δεν την αποδέχτηκα και σου είπα ότι για μένα λογική είναι το συναίσθημα και ανάσα ζωής η καρδιά μου και όχι τα αξιώματα. Τα ίδια σου επανέλαβα (με πόνο ψυχής όμως αυτή τη φορά) και φέτος, στη νέα, γεμάτη αγάπη, πρότασή σου.

Η αλήθεια είναι ότι ένιωσα άσχημα και σου υποσχέθηκα ότι στην επόμενη και τελευταία (το 2019) συμμετοχή μου (αν...θα ζω) θα σου ανταποδώσω την εκτίμηση σου για το πρόσωπο μου. Όμως φευ. Άλλαι αι βουλαί ανθρώπων και άλλα ο Θεός βούλεται. Ευτυχώς, για σένα που σήμερα τελειώνει η ενασχόληση μου με την Αυτοδιοίκηση. Διαφορετικά τα 32 χρόνια που υπηρέτησα τον αυτοδιοικητικό θεσμό συνεχώς ως αντιπολίτευση, θα συμπαρέσυρα και εσένα στα έδρανα της μειοψηφίας, για να τηρηθεί η παράδοση...

Άρα, χωρίς την δική μου συμμετοχή έχεις εξασφαλίσει από τώρα και την επόμενη εκλογή σου. Συγχαρητήρια.

Εύχομαι σε όλους σας κάθε επιτυχία και χαρά.

Ευχαριστώ πολύ  
Θανάσης Χανακούλας

Δημοσιεύτηκε στο «Info» Νοεμβρίου 2014